

ŠÉF BIS CHVÁLÍ VLÁDU? TEN MÁ BÝT NEVIDITELNÝ! Z Klausova institutu vyletělo podezření ... a nejen to

- CZ24 News | 5. května 2021

ČESKO: „Kdo tu co hraje a proč? V zájmu koho a proč? Klást otázky je nutné a povinné. Přestože v dnešní vlně ‚antirusismu‘ to znamená riskovat nadávky, urážky, vytěsňování na okraj společnosti. Ne, Vrbětice jsou mnohem víc o nás, o podstatě dnešní doby, o naší vnitřní politice, o schopnosti vlády vládnout a starat se o bezpečnost naší země. Vrbětice jsou i výpovědí o tom, jak jsme ještě v rozhodování o sobě samostatní a jak moc o nás rozhodují jiní. Vrbětice ukázaly, jak statečné máme naše dnešní politiky, zda právě oni slouží této zemi, nebo už jsou nenávratně ve vleku zájmů zemí jiných,“ myslí si bývalý europoslanec Ivo Strejček, člen správní rady Institutu Václava Klause.

Hlavním tématem české politické debaty posledních dvou týdnů byla kauza Vrbětice. Proč byla podle vás zveřejněna zrovna nyní, až sedm let poté?

To nevím a věrohodné vysvětlení tohoto zpoždění nám vláda dluží. A protože nám nabídla nedůvěryhodný komentář k tomu všemu, můžeme pouze spekulovat, zda prudké zhoršení vztahů mezi námi a Ruskem náhodou nesouvisí s chutí vyřadit ruskou firmu ze soutěže o dostavbu české jaderné energetiky, proč zrovna teď, když na Ukrajině stoupá napětí, proč to všechno v době, kdy se mluví o dodávkách ruské vakcíny do Čech. Těch otázek se nabízí celá řada, protože odstup sedmi let a zčista jasna teď – to je prostě divné.

Myslíte, že kdyby byl americkým prezidentem Trump, kauza Vrbětice by nenastala, jak se domnívá exprezident Klaus?

Považuji to za velmi pravděpodobné. Trumpova zahraniční politika k Rusku byla racionální, on viděl

hlavního soupeře v Číně. Předpokládám, že by si prudké zhoršení vztahů s Ruskem nepřál, že by se obával, aby Rusko k Číně nedotlačil. Bidenova zahraniční politika se po čtyřech letech vrací k obamovsko-clintonovskému formátu, ve kterém Američané skrze stupňování napětí na Ukrajině vyhrotili vztahy s Ruskem. Zdá se mi, že to tady máme zpátky. To, že v téhle hře hraje česká politika užitečného idiota, je nejen nedůstojné, je to především poškozováním našich zájmů. A když se dva perou, třetí se směje. My tady vyhošťujeme diplomaty a Němci vyjednávají s Ruskem vakcíny a asi i svůj byznys, například.

Byla by tato kauza vnímána v Česku mírněji a ne tak vyhroceně, kdyby nebylo pár měsíců před volbami?

Víte, já nevím, co má být cílem celé této hysterické kampaně, co je smyslem dalšího brutálního vyhrocení vztahů s Ruskem. A tak mi nezbývá než považovat to vše za kampaň vnitropolitickou, ať jsou pro Českou republiku náklady v zahraničních vztazích zcela bezohledně jakékoliv. Epidemie covidu odeznívá, tak je třeba ji v Čechách přebýt něčím silnějším a novým.

Václav Klaus v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz také uvedl: „Celá vrbětická kauza je především obřím selháním našich bezpečnostních složek, které místo aby nesly odpovědnost za to, že nezabránily údajnému útoku a že během sedmi let nic nevyšetřily, vyvolají mezinárodní skandál a v něm se snaží vystupovat jako hrdinové.“ Je to tak, jak píše bývalý prezident, že jde o selhání našich bezpečnostních složek?

Ano. My přece nevíme skoro nic o tom, co se stalo. Pokud se po Čechách potulovali agenti tajných služeb jiných velmocí a při tom zabíjeli české občany, pokud tu tihle lidé vyhazovali do vzduchu objekty s municí, neživíme naše bezpečnostní složky zbytečně? Ty tu přece máme od toho, aby naši zemi ochránily od teroristických nebo diverzních akcí. Jak je vůbec možné, že velitel BIS Koudelka „chválí“ vládu za razantní a rozhodná rozhodnutí? Ten má být přece neviditelný. O něm nemáme vůbec vědět. Vždyť je to šéf tajné služby. Má dělat svoji práci, ne politiku.

Nebo už je tajná služba více než vláda volená občany? Kdo tu co hraje a proč? V zájmu koho a proč? Klást otázky je nutné a povinné. Přestože v dnešní vlně „antirusismu“ to znamená riskovat nadávky, urážky, vytěsňování na okraj společnosti. Ne, Vrbětice jsou mnohem víc o nás, o podstatě dnešní doby, o naší vnitřní politice, o schopnosti vlády vládnout a starat se o bezpečnost naší země. Vrbětice jsou i výpovědí o tom, jak jsme ještě v rozhodování o sobě samostatní a jak moc o nás rozhodují jiní. Vrbětice ukázaly, jak statečné máme naše dnešní politiky, zda právě oni slouží této zemi, nebo už jsou nenávratně ve vleku zájmů zemí jiných.

„Nevěřil jsem, že se ještě vrátím do padesátých let, byť s opačným, znaménkem. Nevěřil jsem, že budu ještě bezmocně bouchat do stolu při poslouchání režimního rozhlasu a výroku našich vrcholných politických představitelů,“ napsal Václav Klaus po vypuknutí kauzy Vrbětice. Ten přírůstek k padesátým letům možná lépe pasuje na americká padesátá léta (u nás to bylo drsnější). Vy jste napsal článek „Duch Josefa McCarthyho obchází Českem“, v němž si všímáte poměrně neurvalého výroku známé poslankyně ODS Jany Černochové vůči Václavu Klausovi, že by snad nový ministr zahraničí měl vyměnit s Ruskem výměnu politických vězňů za Václava Klause. Jak toto okomentujete?

Já nejsem proti tomu, abychom i s velmocemi jednali z pozice já pán – ty pán, ale k tomu bychom museli mít vybudovanou a smysluplnou zahraniční politiku. A tu se mi zdá, že nemáme. Poštěkávání nepovažuji za diplomacii. A protože si mnozí naši politici tuto slabost či neschopnost uvědomují, uvědomují si, že my s velmocemi rovnocenně jednat nemůžeme. Tak se k jednomu chováme poddansky a vazalsky, ke druhým hulvátsky. Jediné, co asi dnes můžeme, je vyřídit si to s těmi „doma“, označit je za „kolaboranty“, uspořádat hon na „vlastizrádce“, vyměnit je do Ruska za

politické vězně a tak dále. A dostává to tak oficiální politickou podporu, že už to není možné ignorovat.

S „nejhlubším pobouřením“ jste reagoval na dopis Petra Fialy Václavu Klausovi ke třiceti letům ODS. Proč?

Byl to můj polooficiální dopis předsedu Fialovi. Nechtěl jsem, aby se to propíralo navenek. Nechci to dál nijak rozvíjet.

V nedávné debatě jste použil termín kovidismus. Můžete vysvětlit, co tento pojem znamená?

Kovidismus je ideologie, jejímž cílem je restrikce svobody ve všech oblastech lidské činnosti. Je to světonázor, který ospravedlňuje všemožnou expanzi státu do našich životů. Je to útok progresivistů na tradiční způsob života. Je to víra v „blahodárnost“ ochranné ruky státu, který se tváří, že je to výhradně on, kdo se má starat o naše dobro a na cestě ke státem organizovanému dobru je dovoleno jakkoli porušovat naše svobody.

Kovidismus je novou formou komunismu. Kovidismus je opakem toho, co jsme po roce 1989 v naší zemi chtěli a pro co jsme pracovali. Kovidismus je návratem před rok 1989, jen není komunismem zdiskreditovaný. Je „zabalený“ do moderního, hezkého, vlídného a atraktivního obalu. Jádrem a podstatou jsou stejné – ubývání osobní svobody a narůstání moci státu a jeho byrokracie.

Dopis Ivo Strejčka Petru Fialovi

Patřím mezi lidi, kteří stáli u vzniku ODS, měli možnost a šanci být „u toho“. Měl jsem tu čest sledovat výkon Václava Klause i unikátnost jeho role. Proto nemohu na Vaše „poděkování za práci“ reagovat jinak než s nejhlubším pobouřením.

Ano, považuji za nedůstojné použít k ocenění Václava Klause zprofanované „poděkování za práci“, kterých jsme si tolik užili v komunistické televizi při uznávání „heroických“ výkonů úderníků z brigád socialistické práce. Považuji za drzé toto adresovat člověku, jehož výrazná zásluha na vzniku plnokrevného demokratického systému v naší zemi založeného na existenci a působení parlamentních stran je neoddiskutovatelná. Je skrytou formou výsměchu ocenit rozhodující příspěvek Václava Klause k založení robustní, ideově zakotvené a vybudované pravicové strany ODS nicneríkajícími slovy „poděkování za práci“.

Václav Klaus strhnul ke vstupu do ODS mnohé z nás nejen svým jasně formulovaným programem, který jsme si přáli následovat, ale také charismatickou schopností nabídnout skrze tuto stranu silnou politickou vizi budoucnosti naší země. Vyžadoval po všech z nás práci a výkon, ale byl to on, kdo byl největším dříčem. Mluvil, vystupoval a přesvědčoval o zásadních tématech doby tak rozhodně a energicky, že se mu podařilo na celá desetiletí – i přes nejruznější historické peripetie českého politického prostředí – do vědomí mnohého českého voliče vtisknout představu, že „volit ODS znamená volit Klause – a tedy volit správně“. S jistotou tvrdím, že kdyby nebylo rozhodujícího příspěvku Václava Klause k založení zakotvené a robustní ODS, tato strana by – zejména kvůli svému ideově nesrozumitelnému a osobnostně nepřesvědčivému působení v posledních letech – již neexistovala.

Váš dopis, který svou sterilitou spíše připomíná univerzálně použitelný prefabrikát, lze možná poslat leckomu, ne však zakladateli ODS Václavu Klausovi. Říkám to velmi rozhodně, neboť jsem po většinu života ODS u toho byl či měl čest vedle Václava Klause stát.

Nepřináleží mi hodnotit politický směr, kterým se ODS pod Vaším vedením vydala, nakonec, i to byl jeden z důvodů, proč jsem ODS opustil. Považuji však za svoji povinnost Václava Klause a jeho zásadní roli při založení, směřování a budování ODS obhájit. Ale jinak, než „poděkováním za práci“. Poděkováním za nás všechny, kterým jeho práce poskytla příležitost být ve své době hrdý na členství

v ODS, ale být i hrdý na to, jak se nám s Václavem Klausem dařilo pro Českou republiku pracovat.
Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>